

Izreka

Članak 22. točku 1. prvu podtočku Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, treba tumačiti na način da u kategoriju „postupaka čiji su predmet stvarna prava na nekretninama”, u smislu te odredbe, potpada tužba za razvrgnuće suvlasništva na nekretnini, posredstvom prodaje čija je provedba povjerena zastupniku.

(¹) SL C 81 str. 9.3.2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Firma Theodor Pfister protiv Landkreis Main-Spessart

(Predmet C-58/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Poljoprivreda — Sanitarne inspekcije — Službene kontrole hrane za životinje i hrane — Financiranje kontrola — Troškovi inspekcije povezani s poslovima klanja — Uredba (EZ) br. 882/2004 — Direktiva 85/73/EEZ — Mogućnost naplate iznosa koji obuhvaća stvarno nastale troškove inspekcije više od iznosa pristojbi predviđenih tom direktivom)

(2016/C 068/23)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Firma Theodor Pfister

Tuženik: Landkreis Main-Spessart

Izreka

Članak 27. stavak 3. prvi podstavak drugu rečenicu Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EZ) br. 882/2004 od 29. travnja 2004. o kako bi se provjerila sukladnost sa zakonima o hrani i hrani za životinje, te pravilima o zdravstvenoj zaštiti i dobrobiti životinja, kako je izmijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1791/2006 od 20. studenog 2006. treba tumačiti na način da dopušta, za prijelazno razdoblje za 2007. godinu, naplatu pristojbi za troškove nastale službenim inspekcijama i kontrolama u području higijene mesa koji obuhvaćaju troškove koje snosi nadležno tijelo, u smislu Direktive Vijeća 85/73/EEZ od 29. siječnja 1985. o financiranju veterinarskih inspekcija i kontrola obuhvaćenih direktivama 89/662/EEZ, 90/425/EEZ, 90/675/EEZ i 91/496/EEZ, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 97/79/CE od 18. prosinca 1997.

(¹) SL C 171, 26. 5. 2015.

Rješenje Suda (šesto vijeće) od 17. prosinca 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Verwaltungsgericht Berlin – Njemačka) – Sandra Bitter, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Ziegelwerk Höxter GmbH protiv Bundesrepublik Deutschland

(Predmet C-580/14) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2003/87/EZ — Sustav trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova — Kazna zbog prekomjerne emisije — Proporcionalnost)

(2016/C 068/24)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Sandra Bitter, u svojstvu stečajnog upravitelja društva Ziegelwerk Höxter GmbH

Tuženik: Bundesrepublik Deutschland

Izreka

Razmatranjem postavljenog pitanja nije utvrđen nijedan element koji bi u pogledu načela proporcionalnosti utjecao na valjanost članka 16. stavka 3. druge rečenice Direktive 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ, kako je izmijenjena Direktivom 2009/29/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. koji predviđa novčanu kaznu od 100 eura za tonu emitiranog i nepredanog ekvivalenta ugljikova dioksida.

⁽¹⁾ SL C 96, 23. 03. 2015.

Žalba koju je 12. svibnja 2015. podnio Edward Guję protiv rješenja Općeg suda (drugo vijeće) od 14. travnja 2015. u predmetu T-823/14, Guja protiv Poljske

(Predmet C-352/15 P)

(2016/C 068/25)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Žalitelj: Edward Guja (zastupnik: M. Szczepara, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Republika Poljska

Rješenjem Suda (treće vijeće) od 17. prosinca 2015. žalba je odbačena.

Tužba podnesena 10. srpnja 2015. –Komisija protiv Slovenije

(Predmet C-357/15)

(2016/C 068/26)

Jezik postupka: slovenski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Sanfrutos Cano, M. Heller, D. Kukovec)

Tuženik: Republika Slovenija

Rješenjem od 29. listopada 2015. predsjednik Suda naložio je brisanje predmeta C-357/15 iz registra Suda i naložio Republici Sloveniji snošenje troškova.
